

عنوان مقاله:

ارزیابی تناسب اراضی برای یونجه در منطقه خواجه با استفاده از روش پارامتریک (ریشه دوم) و نظریه مجموعه های فازی

محل انتشار:

فصلنامه دانش آب و خاک، دوره 24، شماره 2 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

مسلم ثروتی
علی اصغر جعفرزاده
محمدعلی قربانی
فرزین شهبازی
ناصر دواتگر

خلاصه مقاله:

یکی از بهترین سیاست‌های کشاورزی در کشورهای در حال توسعه در راستای امنیت غذایی، ارزیابی زمین‌های زراعی و پتانسیل کشاورزی به منظور حمایت از کاربری فعلی و آتی کشاورزی است. فائو برای ارزیابی تناسب اراضی از منطق دو ارزشی Boolean استفاده می‌کند که این منطق توسط تعدادی از محققین ارزیابی اراضی مورد نقد قرار گرفته است، چون منطق فوق طبیعت پیوسته خاک، تغییرات در طول زمین‌نما و عدم قطعیت در اندازه‌گیری‌ها را در نظر نمی‌گیرد. در این تحقیق، دو روش پارامتریک و نظریه مجموعه‌های فازی به منظور ارزیابی تناسب اراضی منطقه خواجه واقع در استان آذربایجان شرقی به مساحت ۷۳۳۵ هکتار برای محصول یونجه مورد استفاده قرار گرفت و از برنامه‌نویسی بوسیله نرم افزار مطلب برای ارزیابی تناسب اراضی با روش فازی استفاده گردید. نتایج نشان داد که همبستگی بین شاخص اراضی و عملکرد مشاهده شده در سطح منطقه، برای نظریه مجموعه‌های فازی ($r=0.917$) بیشتر از پارامتریک ($r=0.685$) بوده و اختلاف نسبتاً زیاد ضریب همبستگی محاسبه شده نشان‌دهنده نیاز به واسنجی جداول پیشنهادی ساینس در رابطه با نیازهای اقلیمی، زمین‌نما و خاک برای منطقه است. همچنین نرم‌افزار متلب با توجه به حدود انتقالی انتخاب شده مناسب، توانسته وزن‌ها را بطور دقیق برآورد نماید. با وجود اینکه روش نظریه مجموعه‌های فازی نتایج بهتری نسبت به پارامتریک ارائه می‌دهد، ولی نتایج آن بطور حتم وابسته به تعیین حدود انتقالی و نوع انتخاب توابع عضویت می‌باشد.

کلمات کلیدی:

ارزیابی تناسب اراضی، خواجه، روش پارامتریک ریشه دوم، نظریه مجموعه های فازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1587835>

